

~มาตาปัตคุณภารกตเวทีสูตร

นำเสนอเมื่อ : 9 พ.ย. 2552

มาตาปิตุคุณการกตเวทีสูตร

ดั่งที่ได้สดับมา สมัยหนึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้าประทับอยู่ ณ เขตวัน
มหาวิหารแห่งอนาถบิณฑิตเศรษฐี กรุงสาวัตถี พร่อมด้วยพระมหา
สาวก ๒,๕๐๐ รูป และปวงพระโพรสัตว์มหาสัตว์ ๓๘,๐๐๐ องค์

ในกาลนั้นแล พระโลกนาถเจ้าทรงนำปวงสาวกคฤงนิทไปทางใต้ ได้
ทอดพระเนตรเห็นโคจรกระดูกกองหนึ่ง กองอยู่ขวางทาง พระตถาคต
เจ้าจึงน้อมพระวรกายกมลกราบโคจรกระดูกด้วยความเคารพ

พระอานนท์เถระเจ้าประนมหัตถ์ทูลถามว่า...
"ข้าแต่พระโลกนาถเจ้า! พระตถาคตเป็นครูผู้สอนแห่งไตรภพ เป็น
บิดาผู้เมตตาแห่งสัตว์ในโยนิ ๔ เป็นผู้ควรแก่การเคารพของบุคคล
ทั้งปวง ด้วยเหตุอันใดจึงทรงแสดงความเคารพโคจรกระดูกเช่นนี้?"

พระผู้มีพระภาคเจ้าจึงตรัสกับพระอานนท์เถระเจ้าว่า...
"ดูก่อนนันท! พวกเรากลุ่มหลายเป็นศิษย์ของตถาคต ได้ออกบวชมา
นาน แต่ความรู้อย่างไมกว้างขวาง โคจรกระดูกเหล่านี้อาจเป็นบรรพบุรุษ
หรือบิดามารดาในอดีตชาติของเรา ด้วยเหตุนี้ เราจึงได้แสดงความ
เคารพกราบไหว้"...พระผู้มีพระภาคเจ้าจึงตรัสกับพระอานนท์เถระเจ้า
สืบไปว่า..."เรื่องบังเกิดกระดูกเหล่านี้คือเป็น ๒ กอง หากเป็นกระดูก
ของบุรุษจักมีสีขาวและหนัก หากเป็นกระดูกของสตรีจักมีสีดำและเบา"

พระอานนท์เถระเจ้ากราบทูลว่า..."ข้าแต่พระโลกนาถเจ้า! บุรุษขณะมี
ชีวิตอยู่สวมใส่อาภรณ์รองเท้าและหมวก ทาทางองอาจ พอเห็นกฐิน
ว่าเป็นกายแห่งบุรุษ สตรีขณะยังมีชีวิตชอบประดับตกแต่งร่างกายด้วย
เครื่องสำอางและน้ำหอม การประดับตกแต่งเยี่ยงนี้ ย่อมรู้ได้ว่าเป็นกาย
แห่งสตรี เมื่อได้ทำกาลไปแล้ว เหลือแต่กระดูกไม่แตกต่างกัน ขอพระ-
องค์ผู้เจริญโปรดแสดงแก่สาวกทั้งหลายว่าจะพึงรู้ได้อย่างไร?"...

พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสกับพระอานนท์เถระเจ้าว่า...
"หากเป็นบุรุษ ขณะมีชีวิตมักเขว้าขี้ขำ ฟุ้งเฟ้อ กิเลส ใฝ่พระรัตน-
ตรัย สรรเสริญพระพุทธคุณ ด้วยเหตุนี้กระดูกจึงเป็นสีขาวและหนัก...
สตรีขณะมีชีวิตมักหลงใหลในความรักผูกพัน ต้องให้กำเนิดบุตรชายหญิง
เป็นการุหนชาติโดยธรรมชาติ ให้กำเนิดบุตรแต่ละคนต้องให้นานมเลียง
ดู นานนมหนักมาจากโลหิต บุตรแต่ละคนต้องดื่มนานนมประมาณ ๑,๒๐๐
แกลลอน ด้วยเหตุนี้ร่างกายของมารดาจึงร่วงโรย ใบหน้าซีดเซียว
กระดูกจึงเป็นสีดำและมีน้ำหนักเบา"...

พระอานนท์เถระเจ้าได้สดับแล้ว บังเกิดความเจ็บปวดใจ หน้าตาไหลริน
ด้วยความเศร้าใจ และกราบทูลถามว่า...
"ข้าแต่พระโลกนาถเจ้า! พระคุณแห่งมารดานั้นจะทดแทนได้เยี่ยงใด?"...
พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสแก่พระอานนท์เถระเจ้าว่า...
"เรอทั้งหลายนงตั้งใจฟัง เราจะแสดงอรรถาธิบายแก่เรอทั้งหลาย เมื่อ
มารดาเริ่มตั้งครรภ์ครบ ๑๐ เดือน มารดาต้องทุกขลำบาก

ในครรภ์มารดา...'เดือนแรก' ดุจหยาดน้ำค้างบนใบหญ้าอยู่ในยามเช้า
ไม่อาจอยู่จนถึงยามเย็น บังเกิดในยามย่ำรุ่ง ครั้นบายก็สลายตัวไป
ในครรภ์มารดา...'เดือนที่สอง' ดุจการขึงตัวของเนย
ในครรภ์มารดา...'เดือนที่สาม' เหมือนการจับตัวของก้อนเลือด
ในครรภ์มารดา...'เดือนที่สี่' เริ่มเป็นรูปร่างมนุษย์
ในครรภ์มารดา...'เดือนที่ห้า' ทารกในครรภ์มารดาเกิดมีร่างกาย ๕
ร่างกายทั้ง ๕ คือสิ่งใด ?
ศีรษะ ๑...แขน ๒...ขา ๒...
ในครรภ์มารดา...'เดือนที่หก' ทารกในครรภ์บังเกิดอินทรีย์ ๖
อินทรีย์ทั้ง ๖ นั้นคือสิ่งใด ?
...ดวงตา เป็นอินทรีย์แรก
...หู เป็นอินทรีย์ที่สอง
...จมูก เป็นอินทรีย์ที่สาม
...ปาก เป็นอินทรีย์ที่สี่
...ลิ้น เป็นอินทรีย์ที่ห้า
...ใจ เป็นอินทรีย์ที่หก
ในครรภ์มารดา...'เดือนที่เจ็ด' ทารกในครรภ์บังเกิดกระดูกทั่วร่างกาย
๓๖๐ ชิ้นและบังเกิดต่อมขน ๘๕,๐๐๐ ต่อม
ในครรภ์มารดา...'เดือนที่แปด' บังเกิดสติปัญญาและรับรู้ทางทวารทั้ง ๔
ในครรภ์มารดา...'เดือนที่เก้า' ทารกในครรภ์สามารถดูดกินอาหาร ดั่งเช่น
ลูกทอ สาลี กระเทียม ผลไม้ต่างๆ ธัญชาติทั้ง ๕ อันโอชะ ทารกในกาย
มารดาอวัยวะใหม่บังเกิดขึ้นข้างบน อวัยวะกลางเบื้องล่าง ประดุจตั้งพื้น
พสุธา มีภูเขาตั้งสูงตระหง่านขึ้นมา ภูเขาหนมีนาม ๓ นาม
...นามแรก. สุเมธบรรพต
...นามสอง. กรัมมบรรพต
...นามสาม. โลหิตบรรพต

ภูเขาอันสมมติเหล่านี้ พังทลายลงกลายเป็นสายสะดือส่งเลือดของมารดา
อันเป็นอาหารของทารกในครรภ์
ในครรภ์มารดา...'เดือนที่สิบ' กายทารกครบสมบูรณ์ ครั้นถึงเวลาเกิด หาก
เป็นบุตรกตัญญูจะห่อแขนงประนมมือ คลอดอย่างง่ายดาย ปลอดภัย ไม่ทำ
ร้ายและสร้างความทุกข์ให้มารดา หากเป็นเด็กกตัญญู จะทำร้ายหัวใจและ
ดับมารดา. เตะถีบร่างกายมารดา ดุจดั่งมีต้นบัวพันบัวหมื่นกรีดลงที่หัวใจ
ความทุกข์ของมารดาในการให้กำเนิดบุตรเป็นเช่นนี้..."

~ขอนอบน้อมแด่คุณพระพุทธ คุณพระธรรม คุณพระสงฆ์~